

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: ο Κύριος μας έφερε σε αυτή τη ζωή για να μάθουμε να χαιρόμαστε

[gallery]

Θεία Λειτουργία την Κυριακή των Βαΐων, στις 8 Απριλίου 2012, τέλεσε στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά Μόσχας ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίωνας κήρυξε το θείο λόγο όπου αναφέρθηκε στη σημασία της εορτής. Σύμφωνα με τον Ιεράρχη,

η είσοδος του Χριστού στην Ιερουσαλήμ άρχισε με ένα ένδοξο και χαροποιό σημείο δηλαδή όταν ο Κύριος προς πλήρωση της προφητείας «επί πώλου όνου» εισήλθε στην Ιερουσαλήμ. Πολλοί εξ ανθρώπων έκοβαν κλάδους φοινίκων και απλώνονταν τους στο έδαφος, ενώ τα παιδιά ζητωκραύγαζαν: «Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου ο βασιλεύς του Ισραήλ» (Ιω. 12.13).

Οι άνθρωποι, οι οποίοι τότε εξήλθαν να προϋπαντήσουν τον Κύριο και Σωτήρα με ζητωκραυγές δεν ήξεραν το λόγο, διατί εισερχόταν στην Ιερουσαλήμ. Πολλοί ήλπιζαν ότι θα άρπαζε την πολιτική εξουσία για να αποκαταστήσει το μεγαλείο του Ισραήλ και να ελευθερώσει την Ιουδαία από τη ρωμαϊκή κατοχή. Οι άλλοι Τον υποδέχονταν διότι ήκουσαν ότι ήταν προφήτης και ένας άνθρωπος θαυματουργός, ο οποίος παρουσία πλήθους ανθρώπων ανέστησε έναν τετραήμερο νεκρό.

Ουδείς, ακόμα και οι στενοί μαθητές του Σωτήρα φαντάζονταν ότι δεν εισερχόταν στην Ιερουσαλήμ για τη δόξα, αλλά για να πάθει εντός ημερών από τους Αρχιερείς και γραμματείς, από τον όχλο, τον ίδιο όχλο, ο οποίος τον υποδεχόταν τώρα με βάγια. Εισήλθε στην Ιερουσαλήμ για να χλευασθεί, να συκοφαντηθεί και να ανέβει στο σταυρό για να εξασφαλίσει σε όλο το ανθρώπινο γένος τη σωτηρία.

Το μυστήριο της οικονομίας της σωτηρίας, το οποίο τελείτο επί πολλούς αιώνες σύντομα έπρεπε να κορυφωθεί διά των παθών και του θανάτου του Ίδιου του Κυρίου ημών και Σωτήρα. Άλλα μόλις στις επόμενες γενιές εδόθη να καταλάβουν ότι ο «επί πώλου όνου» Εισερχόμενος στην Ιερουσαλήμ, ο Ανακριθείς από τον αρχιερέα και τον Πιλάτο και εν συνεχεία ο Καθηλωθείς στο σταυρό, δεν ήταν ένας απλός προφήτης, διδάσκαλος, ηγέτης του λαού του Ισραήλ, αλλά ο Ίδιος ο Ενσαρκωθείς Θεός.

Στην αποστολική περικοπή της ημέρας ακούσαμε τον άγιο Απόστολο Παύλο να λέγει: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε» (Φλπ. 4.4). Διατί αυτά τα λόγια ακούμε την Κυριακή των Βαΐων και την παραμονή της Μεγάλης Εβδομάδος; Διότι ο χριστιανική ζωή δεν είναι αμέτοχη της χαράς, ενώ η χαρά δεν είναι αμέτοχη της χριστιανικής ζωής. Εάν κανείς δέχεται τη χριστιανική ζωή ως ένα σύστημα απαγορεύσεων, περιορισμών και τιμωριών αυτός κάνει ένα μεγάλο σφάλμα. Θα ήταν η έσχατη πλάνη να θεωρεί κανείς ότι οι πιστοί είναι άνθρωποι πενθούντες, θλιβόμενοι, στερημένοι από κάθε χαρά της ζωής. Ο χριστιανισμός είναι εκείνος ο οποίος έφερε στον κόσμο καλή είδηση της Αναστάσεως του Χριστού, της λυτρώσεως του θανάτου, της σωτηρίας παντός του ανθρώπινου γένους.

Αυτή η είδηση, η συμμετοχή μας στο έργο της σωτηρίας, επιτελούμενο από τον Ίδιο τον Κύριο, αποτελεί για μας πηγή μονίμου χαράς, όχι αυτής, προερχόμενης από τις κοσμικές νίκες, απολαύσεις, κατακτήσεις, αλλά από εκείνη την ιδιαίτερη εσωτερική πνευματική χαρά, η οποία έρχεται από την παρουσία στη ζωή μας της χάριτος του Θεού.

Πρέπει να είμαστε αγγελιοφόροι χαράς για τον γύρω κόσμο, ο οποίος βυθίζεται μέσα στην αμαρτία. Εξαιτίας των αμαρτιών, επιδιώκοντας ψευδείς αξίες οι άνθρωποι απώλεσαν την ικανότητα του χαίρειν σαν εκείνα τα παιδιά και με βάγια να υποδέχονται τον Κύριο. Οι άνθρωποι είναι βυθισμένοι υπερβολικά στις μέριμνες, στα προβλήματα και ενδιαφέρονται πολύ για όσα συμβαίνουν γύρω τους. Αυτός είναι ο λόγος διατί μέσα στην καρδιά τους, στη ζωή τους δεν έχουν πλέον θέση για τη χαρά.

Στις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος θα ακούσουμε φαινομενικά τραγικές και στερουμένες χαράς Ευαγγελικές αφηγήσεις. Θα ακούσουμε για τα Πάθη του Κυρίου επί του σταυρού, για την εγκατάλειψή Του από τους μαθητές, για το χλευασμό που δέχθηκε από το λαό του Ισραήλ, τον ίδιο, που Τον υποδεχόταν πριν μερικές ημέρες πανηγυρικά και χαροποιώς. Δεν πρέπει να λησμονούμε αυτά που είπε ο Κύριος στους μαθητές του: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ιω. 16. 33). «ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν». (Ιω. 16. 21-22).

«Με αυτά τα θαυμαστά με την απλότητά τους λόγια επικαλούμενος την ανθρώπινη εμπειρία ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε στους μαθητές προτού πάει για το σταυρικό θάνατο για να μην απελπίζονται και να ενθυμούνται ότι η δύναμη του Θεού είναι επικρατέστερη κάθε ανθρώπινης κακίας, ότι η θεία δικαιοσύνη νικά κάθε ανθρώπινο ψεύδος και η πιστή τήρηση από τον Θεό του σχεδίου Του για τη σωτηρία της ανθρωπότητας είναι σημαντικότερα από τη απιστία του ανθρώπου απέναντι στο Θεό. Σε τελική ανάλυση ο Κύριος μας έφερε σε αυτή τη ζωή για να μάθουμε να

χαιρόμαστε και εδώ σε αυτή τη γη να προγευόμαστε την εν Κυρίω αγαλλίαση, η οποία είναι η Βασιλεία του Θεού, όπου όλοι οι σεσωσμένοι θα δοξάζουν αγαλλόμενοι τον Κύριο και Σωτήρα ημών Ιησού Χριστό».

«Να βιώνουμε τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος με ιδιαίτερη προσοχή και ευλάβεια. Να προσπαθήσουμε καθημερινώς να ερχόμαστε στο Ναό, τουλάχιστον από τη Θεία Λειτουργία της Μεγάλης Πέμπτης για να ζήσουμε με όλο το είναι, τη διάνοια, τη ψυχή μας όλα όσα συνέβησαν εκείνες τις καταλυτικής σημασίας για την ανθρωπότητα ημέρες, όταν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός πορευόταν προς τον σταυρικό Του αγώνα και για να υποδεχούμε την εορτή του Πάσχα του Χριστού όχι ως λήξη της νηστείας και αφορμή να χαλαρώσουμε. Πρέπει να την υποδεχούμε εν πνευματική χαρά, με αίσθημα εκείνο, το οποίο έρχεται στον άνθρωπο, ο οποίος αγωνίσθηκε κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, έζησε μαζί με όλη την Εκκλησία τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος και αιώθηκε να δει το φως της Αναστάσεως του Χριστού. Αμήν».

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54345/>